

DECIZIE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova,
Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinînd recursul declarat de către SRL „Azur”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ depusă de SRL „Azur” împotriva ÎS „Cadastru” privind anularea actului și repararea prejudiciului,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, prin care a fost respins demersul de repunere în termen și restituită cererea de apel a SRL „Azur”,

c o n s t a t a ț ă :

La 30 septembrie 2015 SRL „Azur” a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva ÎS „Cadastru”, solicitînd anularea răspunsului ÎS „Cadastru” din 17.08.2015, cu obligarea corectării erorilor la înregistrarea bunului imobil cu nr.cadastral 010020205703 (lit.A), din str. Grosu, nr.25, cu excluderea din registru a 141 m² din suprafață și încasarea sumei de 39 921 lei cu titlu de prejudiciu.

Prin hotărîrea Judecătoriei sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 27 ianuarie 2015 a fost respinsă ca nefondată cererea de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ depusă de SRL „Azur” împotriva ÎS „Cadastru” privind anularea actului și repararea prejudiciului cauzat.

La 11 martie 2016 SRL „Azur” a contestat cu apel hotărîrea instanței de fond, solicitînd casarea hotărîrii instanței de fond și admiterea cererii de chemare în judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016 a fost respins demersul de repunere în termen și restituită cererea de apel depusă de SRL „Azur”.

Întru motivarea soluției, instanța de apel a reținut că SRL „Azur” a depus cererea de apel în afara termenului legal, fără a indica careva temeiuri pentru repunerea în termen a cererii de apel.

La 26 mai 2016 SRL „Azur” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, solicitând casarea încheierii și remiterea pricinii la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea cererii a indicat că, instanța de apel, a reținut că hotărîrea Judecătoriei sectorului Rîșcani municipiul Chișinău a fost adoptată la 27 ianuarie 2015, iar termenul de atac a expirat la 27 februarie 2015, deși hotărîrea instanței de fond a fost adoptată la 27 ianuarie 2016 și nu la 27 ianuarie 2015.

Mai indică recurentul că au fost încălcate și normele procedurale, fiind menționat în procesul de judecată al ședinței de judecată că hotărîrea a fost adoptată la 27 ianuarie 2016, iar la 27 ianuarie 2015 nu a avut loc nici o ședință de judecată.

Studiind materialele dosarului, în raport cu temeiurile invocate în recurs și prevederile Legii, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Azur” urmează a fi respins din următoarele motive.

Materialele dosarului atestă cu certitudine faptul că, în speță, la 27 ianuarie 2016, a fost adoptată hotărîrea Judecătoriei sectorului Rîșcani municipiul Chișinău, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ depusă de SRL „Azur” împotriva ÎS „Cadastru” privind anularea actului și repararea prejudiciului (f.d.32/verso, f.d.34).

La 11 martie 2016 SRL „Azur” a contestat cu apel hotărîrea instanței de fond (f.d.46-48), iar în ședința de judecată din 11 mai 2016 reprezentantul SRL „Azur” a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului (f.d.60).

Conform art.362 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.

Colegiul consideră necesar a preciza că, în sensul art.362 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, curgerea termenului de declarare a apelului și în special, aspectul ce ține de respectarea acestui termen la depunerea apelului, este reflectat de 2 repere și anume, de data pronunțării dispozitivului hotărîrii și de data depunerii cererii de apel.

Întrucât în speță cererea de apel a fost depusă abia la 11 martie 2016, Colegiul remarcă faptul că termenul limită pentru depunerea apelului a fost depășit, circumstanță care a fost reținută în mod just de către instanța de apel.

Conform art.110 din Codul de Procedură Civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În conformitate cu prevederile art.116 din Codul de Procedură Civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

Analizând circumstanțele pricinii, Colegiul consideră că soluția instanței de apel de a respinge demersul de repunere în termen este corectă, fiind dictată de circumstanțele de fapt și de drept ale pricinii, ori argumentarea invocată în sensul admiterii demersului este nejustificată și nu poate fi reținută, nefiind clare motivele care au împiedicat SRL „Azur” să acționeze întru apărarea drepturilor și intereselor sale și să conteste în termenul prevăzut de lege hotărîrea instanței de fond, în condițiile în care reprezentantul SRL „Azur” a participat în ședința de judecată unde a fost pronunțată hotărîrea instanței de fond, fiindu-i explicat modul și termenul de atac.

Prin urmare, în situația în care nu a fost probată imposibilitatea îndeplinirii în termen a actului de procedură, instanța de apel în mod just a constatat lipsa temeiurilor pentru repunerea în termenul de declarare a apelului, motiv pentru care prin încheierea din 11 mai 2016 corect a fost respins demersul SRL „Azur” privind repunerea în termenul de declarare a apelului.

Totodată, Colegiul notează că abordarea recurentului privind încălcarea normelor procedurale din motivul indicării în mod eronat a datei de 27 ianuarie 2015, în detrimentul datei de 27 ianuarie 2016, nu este relevantă speței și nu poate fi reținută în vederea admiterii recursului, ori specific examinării recursului în secțiunea 1 a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, este că instanța de recurs nu se implică în esența fondului litigiului judecat de prima instanță, ci verifică în exclusivitate respectarea normelor procesuale la emiterea încheierii atacate, iar chestiunea privind corectarea greșelilor sau omisiunilor din hotărîre urmează a fi soluționată prin prisma art.249 alin.(2) din Codul de Procedură Civilă, care prevede expres că, instanța judecătorească poate, din oficiu sau la cererea participanților la proces, să corecteze greșelile sau omisiunile din hotărîre privitor la nume, calitate procesuală, orice alte erori materiale sau de calcul evidente.

Însuși faptul că în încheierea recurată a fost indicată data adoptării hotărîrii instanței de fond ca fiind 27 ianuarie 2015 și nu 27 ianuarie 2016, nu afectează temeinicia acesteia, în condițiile în care s-a constatat cu certitudine că SRL „Azur” a omis termenul de declarare a apelului și anume această circumstanță a dictat restituirea cererii de apel.

Având în vedere că, în speță, s-a constatat cu certitudine că apelul a fost depus în afara termenului legal, iar demersul de repunere în termen a fost respins, instanța de apel în mod just s-a ghidat de prevederile Legii și a dispus restituirea cererii de apel, ori art.369 alin.(1) lit.b) din Codul de Procedură Civilă prevede expres că, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În aceste condiții, Colegiul apreciază recursul declarat de SRL „Azur” ca fiind neîntemeiat și care necesită a fi respins, ori încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016 este întemeiată și justificată de circumstanțele de fapt și de drept ale pricinii, reținute în mod corect de instanța de judecată, motiv pentru care încheierea recurată urmează a fi menținută.

Conform art.427 lit.a) din Codul de Procedură Civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Prin urmare, în conformitate cu art. 427 lit.a) din Codul de Procedură Civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de SRL „Azur”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ depusă de SRL „Azur” împotriva ÎS „Cadastru” privind anularea actului și repararea prejudiciului.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

Judecători –

Dumitru Mardari

Maria Ghervas